

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: اندرو کوریگو
فرستنده: نسترن نصرتی
۰۵ سپتمبر ۲۰۲۳

حملات هواپیماهای بدون سرنشین به پسکوف تلاشی برای ایجاد جنگ بین روسیه و ناتو است.

حملات هواپیماهای بدون سرنشین به پسکوف تلاشی برای ایجاد جنگ بین روسیه و ناتو است
اهمیت واکنش آرام و متعادل روسیه به حملات اخیر هواپیماهای بدون سرنشین به پسکوف را نباید دست کم گرفت،
زیرا تنها از طریق این پاسخ بالغ بود که درگیری از کنترل خارج نشود، همانطور که گلوبالیست های لیبرال از ایالات
متحده، کیف، کشورهای بالتیک و پولند انتظار آن را داشتند.

شهر پسکوف در شمال غرب روسیه این هفته دو بار مورد حمله پهپادها قرار گرفت. به گزارش اسپوتنیک به نقل از
ستاد منطقه ئی وزارت شرایط اضطراری، گزارش شده است که در حادثه اول، یک هواپیمای حمل و نقل نظامی
ایلیوشین-۷۶ آسیب دید، در حالی که حمله دوم در خارج از شهر متوقف شد. نزدیکی پسکوف به کشورهای افراتی
ناتو، استونی و لتونی، این گمانه زنی را به وجود آورد که حملات از سوی این بلوک ضد روسیه انجام شده است.
ماریا زاخارووا، سخنگوی وزارت خارجه روسیه روز چهارشنبه گفت: «همچنین واضح است که پهپادهای اوکراینی
نمی توانند چنین مسافتی را بدون یک مسیر دقیق برنامه ریزی شده بر اساس اطلاعات ماهواره های غربی طی کنند».

این نشان می دهد که آنها از اوکراین و نه از کشورهای بالتیک پرتاب شدند. یک روز بعد، دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین گفت که «مسیرها [حملات پهپادی] در حال روشن شدن است، نحوه وقوع این اتفاق در حال تجزیه و تحلیل است.» همانطور که می بینید، هیچ یک از مقامات در نتیجه گیری عجله ای نکردند.

در هر صورت، دو حمله پهپادی به پسکوف بسیار خطرناک هستند، دقیقاً به این دلیل که ممکن است از خاک ناتو انجام شده باشند. اگر چنین باشد، نشان دهنده تشدید بی سابقه جنگ نیابتی بین ناتو و روسیه است و خطر تبدیل شدن درگیری غیرمستقیم در اوکراین به جنگ داغ بین دو کشور را در پی دارد. با این حال، این احتمال نیز وجود دارد که این حملات پهپادی ضد روسی که منشأ آن کشورهای بالتیک است، توسط عوامل غیردولتی برای این منظور انجام شده باشد.

اگر حقیقتی در هر دو سناریو وجود داشته باشد که هنوز هیچ مدرکی برای آن در طرف روسی وجود ندارد، به این معنی است که مسکو با پاسخ دادن به شیوه ای متقابل یا نامتقارن، درجه مقدسی از صبر را نشان می دهد. اگر چه هدف این رویکرد اجتناب از یک جنگ بزرگ است که می تواند به معنای پایان جهان باشد، نظریه پردازان توطئه «روز قیامت» مانند پیروان ایگور گیرکین ممکن است ادعا کنند که کرملین خود را به غرب فروخته است یا «بسیار ضعیفتر» از آن است که بتواند با آن مخالفت کند.

از سوی دیگر، خوبی می تواند اینگونه باشد که این حملات از اوکراین با استفاده از ماهواره های غربی انجام شده باشد، همانطور که زاخاروا ادعا کرد. در این مورد، هنوز هم تشدید خطرناکی خواهد بود، اما این تشدید قطعاً کمتر از احتمال ذکر شده که این پهپادها از کشورهای بالتیک آمده بودند خواهد بود. صرف نظر از این که کدام نسخه از رویدادها دنبال می شود، هر دو مورد شامل دو حمله هواپیمای بدون سرنشین به پسکوف در هفته گذشته است که با توجه به نزدیکی شهر به خاک ناتو بسیار نگران کننده است.

بنابراین مشاهدات فوق قویاً نشان می دهد که پسکوف به دلایل روانی مورد حمله قرار گرفته است که اکنون مورد بحث قرار خواهد گرفت.

نیویورک تایمز در اواخر ماه اگست گزارش داد که «حملات پهپادی اوکراین علیه روسیه پیامی برای مردم خود است» تا با نشان دادن توان مقابله با آنها، روحیه خود را تقویت کند. در پاسخ، اکونومیست مدعی شد: «حملات سمبولیک به مسکو با هدف تأثیرگذاری روانی و رساندن واقعیت جنگ به روس های معمولی است»

حملات اخیر به پسکوف در خدمت پیشبرد این اهداف روانی بود، اما دو مورد دیگر در بازی وجود دارد که آنها سعی در دستیابی به آن داشتند. با حملات به این شهر مرزی ناتو، ایالات متحده و اوکراین همچنین می خواستند روسیه را در چشم به اصطلاح «توربو میهن پرستان» خود دستکاری کنند که گویا «کرملین خود را به غرب فروخته است یا «بسیار ضعیفتر» از آن است که بتواند با آن مخالفت کند.» علاوه بر این، آنها همچنین ممکن است بخواهند واکنش بیش از حد روسیه را تحریک کنند اما به مراتب کمتر به آن امیدوار بودند.

در مورد اول از این دلایل روانشناختی اضافی، این که چرا دشمنان روسیه می خواهند اختلافات موجود بین بخشی از جامعه و دولت را از خارج تشدید کنند، کاملاً قابل توضیح است. در مورد دلیل دوم، می توان آن را به عنوان «تجاوز بی دلیل علیه ناتو» به تصویر کشید، که به نوبه خود توجیهی برای تشدید بیشتر اوضاع و/یا به تأخیر انداختن از سرگیری مذاکرات صلح خواهد بود.

انگیزه های فوق منحصراً انگیزه های ایالات متحده یا اوکراین نیست، به عبارت دقیق تر، انگیزه های جناح سیاسی لیبرال-جهانی در ایالات متحده، که مهار روسیه را بر چین اولویت می دهد و امروز با رقبای عملگرای خود رقابت می کند تا در این مسیر باقی بماند. پولند و کشورهای بالتیک همچنین می خواهند جنگ نیابتی بین ناتو و روسیه را به دلایل

ایدئولوژیک مربوط به روس هراسی عمیق رهبران خود تشدید کنند و همچنین مذاکرات صلح را خراب کنند. از آنجائی که درگیری به سمت از سرگیری به ظاهر اجتناب ناپذیر این مذاکرات تا پایان سال یا در اوایل سال آینده به دنبال شکست حمله متقابل کی یف و در نتیجه سرزنش های امریکا و اوکراین پیش می رود، این چهار کشور هراس دارند. که رها شده و احتمالاً «فروخته خواهند شد». فرقی نمی کند با دیدگاه آنها موافق باشید یا نه، مهم این است که این پارادایم است که آنها سیاست خود را در قبال این جنگ نیابتی تنظیم می کنند.

با توجه به این پیش زمینه، نمی توان رد کرد که حداقل برخی از هواپیماهای بدون سرنشین از کشورهای بالتیک پرتاب شده اند، چه به صورت یکجانبه توسط نیروهای مسلح خود بدون رضایت ایالات متحده، در تیبانی با جناح لیبرال-جهانی ایالات متحده، و یا توسط بازیگران دولتی گرا، اما به طور رسمی غیر دولتی. همه آنها می خواهند مسیر صلح را با تحریک تشدید جنگ نیابتی پیچیده کنند، حتی اگر منجر به جنگ داغ بین ناتو و روسیه شود. اما تا زمانی که مسکو آنها را گاز نگیرد، آنها موفق نخواهند شد.

اهمیت پاسخ آرام و محتاطانه روسیه به حملات اخیر پهپادها به پسکوف را نمی توان دست کم گرفت، زیرا تنها این واکنش پخته اجازه نداد که درگیری از کنترل خارج شود، به عبارت دیگر آنطوری که جهانی گرایان لیبرال ایالات متحده امریکا، کی یف، کشورهای بالتیک و .. پولند انتظار داشتند، نشد. ممکن است حقیقت دقیق آنچه اتفاق افتاده هرگز به طور کامل فاش نشود، اما همه باید بدانند که پویائی جنگ نیابتی نسبتاً پایدار است و در مسیر صلح قرار دارد.